

Χειροτονητήριοις εις Πρεσβύτερον λόγος π. Μιχαήλ Ιανάκωβ

Σεβασμιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Τιμιώτατοι Πρεσβύτεροι καί Διάκονοι,

Αδελφοί Χριστιανοί,

Μου είναι πολύ δύσκολο να εκφράσω αυτή την ανεπανάληπτη στιγμή τα συναισθήματα που πλημμυρίζουν την ψυχή μου, διότι κατά την φοβερή αυτή ώρα, ο Ουράνιος Βασιλεύς, το Πανάγιον Πνεύμα, διά των σεπτών χειρών σας, Σεβασμιώτατε, πρόκειται να με εισαγάγει στον δεύτερο βαθμό της ιερωσύνης, αυτόν του Πρεσβυτέρου, και να σφραγίσει έτσι, με το πολύ έλεός Του, ολόκληρη την ζωή μου.

Δοξολογώ, υμνολογώ και προσκυνώ με όλη μου την δύναμη τον εν Τριάδι Θεό για την κλήση, την συγκατάβαση και την ευσπλαχνία Του. Ίσως η σιωπή και η προσευχή να ήταν η γνησιώτερη στάση αυτής της στιγμής, Σεβασμιώτατε. Όμως, κατά την εντολή Σας, επιτρέψτε μου να αναφέρω τα κατωτέρω πτωχά και ταπεινά στην πολλή αγάπη και υπομονή Σας.

Όταν οι Άγιοι Απόστολοι Πέτρος και Ανδρέας, άκουσαν τη φωνή του Θεού Διδασκάλου «Δεύτε οπίσω μου και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων», όπως μας λέει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος, άφησαν αμέσως τα δίχτυα και Τον ακολούθησαν. Σήμερα ο Θεός καλεί κι εμένα στην ίδια αποστολή. Θα ήθελα να έχω τον ίδιο αυθορμητισμό με εκείνους, όμως την ισχυρή επιθυμία μου να Τον ακολουθήσω αντιστρατεύεται το δέος μπροστά στο ιερό Μυστήριο.

Αυτή τη στιγμή νιώθω περισσότερο από ποτέ, ότι πρέπει να μάθω ακόμα περισσότερα, ότι είμαι άπειρος και αδύναμος μπροστά σ' αυτό το μεγάλο Μυστήριο. Μόνο ένα πράγμα μου δίνει δύναμη: η Χάρις και η Αγάπη του Θεού. Γνωρίζω ότι «η Χάρις του Παναγίου Πνεύματος, η τα ασθενή θεραπεύουσα και τα ελλείποντα αναπληρούσα» θα είναι η μόνη που θα με κάνει ικανό να ανταποκριθώ στα καθήκοντα και τις ευθύνες του βαθμού του Πρεσβυτέρου.

Διότι ο ιερέας καλείται να γίνει άγγελος Κυρίου στη γη και πρεσβευτής των ανθρώπων στον ουρανό. Κατά τον Ιερό Χρυσόστομο: «Η γαρ ιερωσύνη τελείται μεν επί της γης, τάξιν δε έχει επουρανίων ταγμάτων».

Η Ιερωσύνη εργάζεται την καταλλαγή ανάμεσα στον Θεό και τους ανθρώπους, διότι ο ιερέας είναι λειτουργός των Μυστηρίων της Εκκλησίας και ιδιαίτερα του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας, που μας ενώνει στο Ένα Σώμα του Χριστού.

Καλούμαι λοιπόν τώρα κι εγώ να γίνω «Θεού συνεργός», διά του Μυστηρίου της Ιερωσύνης, όχι για την αρετή μου καί την ικανότητά μου, αλλά για την άπειρη αγάπη του Θεού και την ασύλληπτη συγκατάβασή Του προς εμένα. Καλούμαι να γίνω οικονόμος της Χάριτός Του, να εξαγγέλλω τον Θείο Λόγο Του και να προσφέρω με το έργο μου την λυτρωτική Του δωρεά στους ανθρώπους. Καλούμαι να υπηρετήσω επάξια τον Κύριο με ταπεινοφροσύνη, αλλά και με ιερό ζήλο, για να έχω πλούσια την συμπάραστασή Του και να αποβώ τίμιος εργάτης Του και «άξιος εν πάσιν», κατα τον Απόστολο Παύλο. Ευχηθείτε, Σεβασμιώτατε, να διατηρήσω αυτήν την ταπεινοφροσύνη και τον ιερό ζήλο μέχρι και την τελευταία ημέρα της ζωής μου.

Σεβασμιώτατε, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την εμπιστοσύνη, την βοήθεια και την στήριξη που επιδαψιλεύσατε από την αρχή στο πρόσωπό μου. Σας υπόσχομαι, ότι με την

βοήθεια του Θεού και με την δική σας καθοδήγηση και τις προσευχές σας θα αγωνίζομαι πάντοτε να ανταποκρίνομαι στα καθήκοντά μου.

Δεν μπορώ όμως να μην ευχαριστήσω τούτη την ώρα και όλους όσους με βοήθησαν στην πνευματική πορεία μου.

Άπειρη ευγνωμοσύνη σκεπάζει την καρδιά μου για τον πνευματικό μου πατέρα Γέροντα Ιωσήφ, Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Ξηροποτάμου του Αγίου Όρους, ο οποίος από την πρώτη στιγμή, περιέβαλε εμένα και την οικογένειά μου με ανύστακτο πατρικό ενδιαφέρον και αγάπη.

Ευχαριστώ τους σεβαστούς μου γονείς Βασίλειο και Ελένη και την σύζυγο μου Ιωάννα, η οποία όχι μόνον με απεριόριστη υπομονή και καρτερία ανατρέφει τα πέντε παιδιά μας, αλλά και δέχτηκε με ενθουσιασμό και ενεθάρρυνε την απόφασή μου να εισέλθω στις ευλογημένες τάξεις του κλήρου.

Παντοτινή ευγνωμοσύνη όμως οφείλω και στον πρωτοπρεσβύτερο πατέρα. Κωνσταντίνο Βλέτση, που επί σειρά ετών με στήριξε και με νουθέτησε πνευματικά.

Μέσα από τα βάθη της καρδιάς μου θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω την ενορία του Προφήτου Ηλίου, τον προϊστάμενό της Αρχιμανδρίτη Γαβριήλ Τσολάκη, τους σεβαστούς Εκκλησιαστικούς Επιτρόπους του Ναού μας, τους αγαπητούς Ιεροψάλτες μας και τους Πετροκερασιώτες, που όχι μόνο με δέχτηκαν από την αρχή με πολλή κατανόηση και αγάπη ανεχόμενοι τις αδυναμίες μου, αλλά έκαναν τα πάντα, για να με βοηθήσουν σε ό,τι είχα ανάγκη.

Ευχαριστώ επίσης όλα εκείνα τα σεβαστά πρόσωπα, τους διδασκάλους, τους ιερείς, τους καθηγητές, τους συγγενείς και τους φίλους, οι οποίοι με βοήθησαν στην πνευματική μου πορεία.

Σεβασμιώτατε, τίμιον πρεσβυτέριον, πνευματικοί αδελφοί μου που παρευρίσκεσθε σήμερα εδώ, ευσεβές εκκλησίασμα, παρακαλώ, δεηθείτε στον Πανάγαθο Θεό να με καταστήσει άξιον υπηρετή Του, και να με δεχθή στα Άγια των Αγίων.

«Νίψομαι εν αθώοις τας χείρας μου και κυκλώσω το θυσιαστήριον σου, Κύριε, του ακούσαι με φωνής αιnéσεως σου και διηγήσασθαι πάντα τα θαυμάσια σου. Κύριε, ηγάπησα ευπρέπεια οίκου σου και τόπον σκηνώματος δόξης σου».

Με την Χάρη της Παναγίας και Ζωοποιού και Ομοουσίου και Αδιαιρέτου Τριάδος, τις πρεσβείες της Υπεραγίας Θεοτόκου, της οποίας η θαυματουργικώς διασωθείσα εικων με αντικρύζει από το ιερό τέμπλο του Ναού μας, την προστασία του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, τις πρεσβείες του Αγίου Προφήτου Ηλιού του Θεσβίτου, των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τους οποίους τιμά ιδιαιτέρως η ενορία μας, της σήμερα εορταζομένης Αγίας Μεγαλομάρτυρος και Πανσόφου Αικατερίνης, αλλά και πάντων των Αγίων, είθε να εύρω κι εγώ ο αμαρτωλός έλεος εν ημέρα Κρίσεως.

Και νυν, Σεβασμιώτατε, ιδού ο δούλος Κυρίου! Γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου.

25.11.2018